

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 22CoCsp/6/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8119211035
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Kandriková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2020:8119211035.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Kandrikovej a členov senátu JUDr. Branislava Brezu a JUDr. Michala Boroňa v spore žalobkyne: G. F., X.. XX.X.XXXX, L. X. L. X, XXX XX J. X, právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom, ul. Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava 26, IČO: 35 792 752, právne zastúpenému Advokátskou kanceláriou JUDr. Andrea Cviková, s. r. o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 47 233 516, o primerané finančné zadostučinenie vo výške 2.091,29 eura, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov zo dňa 18.11.2019 č.k. 20Csp/136/2019-44 takto jednohlasne

rozhodol:

- I. Potvrdzuje sa rozsudok vo výrokoch I. a III.
- II. Náhrada trov odvolacieho konania sa stranám sporu nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Prešov (ďalej len „súd prvej inštancie“) rozhodol takto, cit.:
„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobkyni 500 eur do troch dní od právoplatnosti rozsudku.
II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietá.
III. Žalovaný je povinný nahradiť žalobkyni trovy konania v rozsahu 100%, o ktorých výške bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.“
2. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 1 ods. 1, 3 ods. 3 a 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa.
3. V odôvodnení súd prvej inštancie uviedol, že na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že žaloba je čiastočne dôvodná. Medzi stranami nebolo sporné, že vzťah medzi žalobkyňou a žalovaným je vzťahom spotrebiteľským. Konštatoval, že Okresný súd Prešov rozsudkom zo dňa 24.10.2018, sp. zn. 14Csp/152/2017 zaviazal žalovaného vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie vo výške 2.091,29 eura s prísl. Zároveň určil, že zmluvné podmienky v Zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX sú neprijateľné. Krajský súd v Prešove uvedené rozhodnutie potvrdil. Dospel k záveru, že v danom prípade porušením práva a povinnosti žalovaným je to, že v zmluvnom vzťahu žalovaný ako dodávateľ v zmluve o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX neuviedol RPMN (nedošlo k dohode), údaj o konečnej splatnosti úveru, so žalobkyňou dohodol úrok, ktorý je v rozpore s dobrými mravmi a do zmluvy zakomponoval zmluvné podmienky, ktoré súdy vyhlásili za neprijateľné. Keďže žalovaný preukázateľne porušil právo žalobkyne, ako spotrebiteľa na písomnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere s tým, aby táto

obsahovala náležitosti v zmysle ust. § 9 ods. 2 zák. č. 129/2010 Z.z. a žalobkyňa sa úspešne domohla vydania bezdôvodného obohatenia a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok, dôsledkom takéhoto porušenia je aj úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie. Vzhľadom na okolnosti veci, ujmu, ktorá bola žalovanej spôsobená (musela sa domáhať vydania bezdôvodného obohatenia), súd prvej inštancie ustálil ako dôvodnú, primeranú a zodpovedajúcu všeobecnej predstave spravodlivosti výšku primeraného finančného zadosťučinenia v sume 500,- eur, a preto v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

4. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len ako „CSP“). Žalobca bol v konaní úspešný v časti základu nároku v rozsahu 100 %, pričom výška priznaného nároku závisela výlučne na posúdení súdu. Preto priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom pri vyčíslení sa bude vychádzať z priznanej sumy.

5. Proti tomuto rozsudku v rozsahu výrokov I. a III. podal žalovaný v zákonnej lehote odvolanie z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. b), d), f) a h) CSP. Namietal, že postupom a rozhodnutím súdu prvej inštancie došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že odôvodnenie napadaného rozsudku neobsahuje žiadne skutkové a právne závery nadväzujúce na vykonané dokazovanie, ktorým by sa preukázala dôvodnosť a výška zadosťučinenia v sume 500,- eur. Podľa žalovaného rozsudok nespĺňa základné požiadavky na odôvodnenie súdneho rozhodnutia tak, ako ich definuje ustanovenia § 220 CSP, keďže neobsahuje skutkové závery odôvodňujúce základ nároku a jeho výšku. Z podanej žaloby a rovnako z priebehu konania vyplýva, že žalobca nepredložil súdu žiadne dôvody na ich preukázanie v tom smere, aby splnil povinnosť tvrdenia a dôkaznú povinnosť ohľadne požadovaného nároku. Podaná žaloba, čo do obsahu a uvádzaných tvrdení, neobsahovala žiadne konkrétne skutočnosti a dôvody na preukázanie nároku. Za týchto skutkových okolností preto nie je na mieste aplikovať princíp o tom, že výška priznaného plnenia závisela od úvahy súdu a že danosť nároku bola preukázaná. Navrhol, aby odvolací súd zmenil rozsudok v napadnutej časti, žalobu zamietol a žalovanému priznal právo na náhradu 100 % trov právneho zastúpenia.

6. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 CSP), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) s tým, že miesto a čas vyhlásenia rozsudku oznámil na úradnej tabuli súdu a webovej stránke odvolacieho súdu a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je dôvodné.

7. So zreteľom na obsah odvolania žalovaného bol v odvolacom konaní preskúmaný výrok napadnutého rozsudku, ktorým súd prvej inštancie žalobe v časti vyhovel, ako aj súvisiaci výrok o trovách konania. Keďže výrok, ktorým súd žalobu čiastočne zamietol, žalobkyňa v odvolaní nenapadla, nebol preto v odvolacom konaní predmetom preskúmavania a ako taký nadobudol právoplatnosť.

8. V prejednávanej veci je predmetom konania nárok žalobkyne vyplývajúci z ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa. Citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho, kto za toto porušenie práva zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovršenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privodená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde.

9. Inštitút primeraného finančného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Tak právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky a konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu. Pre porovnanie sankčná funkcia náhrady škody (punitive damages v práve USA a exemplary damages v práve Veľkej Británie) je taká náhrada škody, ktorej cieľom nie je kompenzovať žalobcu, ale skôr potrestať žalovaného za protiprávne konanie, ktorého sa dopustil vo vzťahu k žalobcovi

a ktorým žalobcovi spôsobil škodu a odradiť odporcu alebo akúkoľvek tretiu osobu od opakovania takéhoto konania v budúcnosti. Sankčná náhrada škody teda trestá a súčasne pôsobí preventívne. Jazyk európskych predpisov a judikatúry akcentuje najmä druhú funkčnú zložku sankčnej náhrady škody, teda funkciu preventívnu (porov. najmä používanie adjektíva "odradzujúci").

10. A tak práve inštitút relutárnej náhrady nemajetkovej ujmy môže byť prostriedkom ochrany na doplnenie o preventívne účinky pred diskrimináciou. V zmysle judikatúry ESD a antidiskriminačných smerníc musia byť sankcie za diskriminačné správanie „účinné, primerané a odradzujúce“.

11. K uplatneniu práva na primerané finančné zadosťučinenie nemôže dôjsť kedykoľvek. Toto právo vzniká v zmysle ust. § 3 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa v znení neskorších predpisov po tom, čo zo strany spotrebiteľa dôjde k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinností na súde. Či došlo k úspešnému uplatneniu porušenia práva alebo povinností na súde, vyplynie až z právoplatného rozhodnutia súdu vydaného vo veci samej

12. Vo veci sp. zn. 14Csp/152/2017 Okresného súdu Prešov sa žalobkyňa domáhala voči žalovanému uloženia povinnosti vydať bezdôvodné obohatenia vo výške 2.091,29 eura a určenia neprijateľnosti zmluvných podmienok v čl. 8. bod 8.1 a čl. 8. bod 8.4 Zmluvy o revolvingovom úvere č. 8300053003 zo dňa 3.1.2013. Vo vzťahu k uplatnenému nároku mala žalobkyňa v konaní pred súdom prvej inštancie plný úspech. Zároveň žalobkyňa bola úspešná aj v odvolacom konaní. Rozsudok Okresného súdu Prešov zo dňa 24.10.2018, sp. zn. 14Csp/152/2017 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 28.2.2019, sp. zn. 20Co/1/2019 nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 29.4.2019. Právoplatným ukončením konania vo veci 14Csp/152/2017 Okresného súdu Prešov bol naplnený predpoklad úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinností umožňujúci žalobkyni požadovať od žalovaného právo na primerané finančné zadosťučinenie. Žaloba o primerané finančné zadosťučinenie bola podaná dňa 21.6.2019.

13. V prípade žalovaného, ako to vyplýva z rozsudku sp. zn. 14Csp/152/2017 zo dňa 24.10.2018 Okresného súdu Prešov, s ktorým sa súd prvej inštancie oboznámil aj v tomto konaní, išlo o závažné porušenie práv a povinností zameraných na ochranu spotrebiteľa, keď zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 3.1.2013 uzavretá medzi žalobkyňou a žalovaným v rozpore so zákonom neobsahovala podstatné náležitosti spotrebiteľskej úverovej zmluvy (uviedenie druhu spotrebiteľského úveru, doby trvania a termín konečnej splatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, RPMN) a žalovaný žiadal neprimerane vysoký úrok (70,01 %) v rozpore s dobrými mravmi. Zároveň žalovaný zakomponoval do zmluvy o revolvingovom úvere aj neprijateľné zmluvné podmienky. Odvolací súd, vzhľadom na spotrebiteľom úspešné uplatnenie porušenia práva voči dodávateľovi uvádza, že súd prvej inštancie správne postupoval, keď žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie.

14. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení treba vychádzať z toho, že toto má plniť jednak funkciu satisfakčnú, jednak funkciu sankčnú tak, aby dostatočne odradzovalo od získavania plnení zo zmluvy neobsahujúcej obligatórne náležitosti a jednak to treba chápať ako odmenu za to, že spotrebiteľ sa pustil do sporu s nepochybne ekonomicky a právne silnejším porušovateľom spotrebiteľských práv. Za stavu, že cieľom existencie inštitútu finančného zadosťučinenia je okrem iného mať reálny a efektívny odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od upustenia, recidívy porušovania spotrebiteľských práv, odvolací súd sa stotožňuje so súdom prvej inštancie, že priznaná suma finančného zadosťučinenia 500,- eur je postačujúca. Odvolací súd má za to, že takéto finančné zadosťučinenie vo výške 500,- eur vo vzťahu k žalobkyni ako spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa, či duplicitné uplatňovanie nároku spotrebiteľa. Základom pre určenie sumy peňažného zadosťučinenia je primeranosť a súd túto sumu určí na základe vlastnej úvahy. Je teda posudzovaná podľa subjektívnej povahy a zohľadňuje všetky skutočnosti, ktoré viedli spotrebiteľa k podaniu žaloby o priznanie primeraného finančného zadosťučinenia.

15. Odvolací súd považuje rozsudok súdu prvej inštancie za vecne správny a preskúmateľný. Súdom prvej inštancie vysvetlí, z akých dôvodov žalobe čiastočne o vydanie primeraného finančného zadosťučinenia vyhovel (tak v prípade nároku i výšky), odôvodnenie jeho rozhodnutia zodpovedá kritériám odôvodnenia, ktoré sú upravené v § 220 ods. 2 CSP. Nie je možné konštatovať, že by rozhodovacím procesom došlo k odňatiu možnosti žalovaného konať pred súdom a k porušeniu práva na spravodlivý súdny proces. Za

odňatie možnosti konať pred súdom a za porušenie práva na spravodlivý súdny proces nie je možné považovať to, ak súd prvej inštancie neodôvodní svoje rozhodnutie podľa predstáv odvolateľa.

16. Súd prvej inštancie správne postupoval, keď žalobkyňu priznal plnú náhradu konania, keďže žalobkyňa bola úspešná, čo do základu nároku na priznanie finančného zadosťučinenia, pričom celková výška finančného zadosťučinenia spočívala v úvahe súdu. Z tohto dôvodu má žalobkyňa nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v plnom rozsahu tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti rozsudku súdu prvej inštancie.

17. Za toho stavu odvolací súd napadnutý rozsudok vo výrokoch I. a III. ako vecne správny potvrdil (§ 387 ods. 1 a 2 CSP).

18. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 255 ods. 1 CSP. Dôvodom takéhoto rozhodnutia o trovách bola skutočnosť, že žalobkyňa bola úspešná, no v priebehu odvolacieho konania jej žiadne preukázateľné trovy nevznikli a žalovanému ako procesne neúspešnej strane nárok na náhradu trov odvolacieho konania nevznikol. Odvolací súd vychádza z čl. 17 Základných princípov CSP zakotvujúceho procesnú ekonómiu. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy konania nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho konania.

19. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť s výnimkou prípadov podľa § 429 ods. 2 v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).